FbHash: A New Similarity Hashing Scheme for Digital Forensics

Timotej Knez 63..

Sebastian Mežnar 27192031

Jasmina Pegan 63170423

POVZETEK

nek povzetek

Kategorija in opis področja

E.3 [Data encryption]

Splošni izrazi

Hashing

Ključne besede

Data fingerprinting, Similarity digests, Fuzzy hashing, TF-IDF, Cosine-similarity

1. UVOD

Živimo v obdobju shranjevanja ogromnih količin podatkov. Pri forenzičnih preiskavah se pogosto zgodi, da je pridobljenih datotek preveč za ročno pregledovanje. Digitalni forenziki se tako soočijo s problemom avtomatizacije preiskave datotek. Možna rešitev so algoritmi, kot so ssdeep, sdhash in Fb-Hash, ki poskusijo filtrirati vnaprej znane "slabe" oziroma "dobre" datoteke. Ti algoritmi (angl. Approximate Matching algorithms) ugotavljajo delež ujemanja datotek s pomočjo (nekriptografskih) zgoščevalnih funkcij. Algoritma ssdeep in sdhash lahko preslepi aktivni napadalec, ki pametno napravi majhne spremembe na določenih mestih datoteke. Učinkovitega napada na algoritem fbhash ne poznamo.[3]

V 2. poglavju predstavimo predhodnike algoritma FbHash. V 3. poglavju podrobneje predstavimo algoritem FbHash in našo implementacijo. V 4. poglavju opišemo izvedene eksperimente in v 5. poglavju opišemo rezultate. V 6. poglavju povzamemo narejeno delo in rezultate.

2. SORODNA DELA

Prvi algoritem, namenjen iskanju približnih ujemanj, je bil objavljen leta 2002 pod imenom dcfldd. Ta algoritem je razvil N. Harbour kot izboljšano verzijo ukaza dd[4]. Izboljšana

različica tega algoritma je ssdeep. Pomembnejša predhodnika algoritma FbHash sta tudi mvHash-B in mrsh-v2.

2.1 ssdeep

Algoritem ssdeep je implementacija kontekstno sprožene kosovno zgoščevalne funkcije (angl. Context Triggered Piecewise Hash, CTPH), ki jo je predstavil J. Kornblum septembra 2006 v članku [5]. Algoritem temelji na detektorju neeželene elektronske pošte spamsum, ki lahko zazna sporočila, ki so podobna znanim neželenim sporočilom.

CTPH uporablja zgoščevanje po kosih (angl. *piecewise hashing*), kar pomeni, da se zgoščena vrednost izračuna na posameznih kosih fiksne dolžine. Za razliko od dcfldd, algoritem CTPH uporabi poljubno zgoščevalno funkcijo.

Drugi princip, ki ga uporablja CTPH, je zgoščevalna funkcija z drsečim oknom (angl. $rolling\ hash$) preslika zadnjih k zlogov (bajtov) v psevdonaključno vrednost. Vsakega naslednika je možno hitro izračunati iz predhodno izračunane vrednosti.

Postopek CTPH se začne z izračunom zgoščenih vrednosti z drsečim oknom. Ob določeni sprožilni zgoščeni vrednosti (angl. trigger value) se vzporedno s tem sproži še algoritem zgoščevanja po kosih. Ob ponovni pojavitvi sprožilne vrednosti se dotlej zbrane vrednosti druge zgoščevalne funkcije zapišejo v končni prstni odtis. Tako se ob lokalni spremembi v datoteki sprememba pozna le lokalno tudi v prstnem odtisu.

Sledi primerjava prstnih odtisov datotek, ki temelji na uteženi Levenstheinovi razdalji (angl. *edit distance*), ki je nato še skalirana in obrnjena, da predstavlja 0 povsem različna prstna odtisa

Algoritem ssdeep, ki je implementacija CTPH, se izkaže pri primerjavi podobnih besedilnih datotek in dokumentov [5]. Po drugi strani pa lahko aktivni napadalec popravi "slabe" datoteke na tak način, da se izognejo črni listi [3]. Ker je prstni odtis fiksne dolžine, je algoritem primeren le za relativno majhne datoteke podobnih velikosti.

2.2 sdhash

Algoritem sdhash je opisal V. Roussev januarja 2010 v članku [6]. Glavna prednost tega algoritma pred predhodnimi je, da izbere statistično manj verjetne dele datotek kot izhodišče za računanje prstnega odtisa.

Postopek se začne z iskanjem statistično najmanj verjetnih delov datoteke. Izračuna se entropija skupin pok zlogov datoteke. Nato se izračuna rank vsake skupine glede na n sosednjih skupin. Izbrane so skupine, ki imajo rank večji ali enak postavljeni meji.

Sledi filtriranje skupin k zlogov, ki niso bistvene, povzročajo pa lažno pozitivne rezultate. Ocenili so, da je dobro zavreči skupine z oceno entropije pod 100 ali nad 990, ker so takšne skupine pogoste v datotekah tipa JPEG.

Nato se generira prstni odtis datoteke kot zaporedje Bloomovih filtrov, ki so verjetnostne strukture, uporabljene za prostorsko učinkovito predstavitev množic. Algoritem sdhash preveri za vsako izbrano skupino k zlogov, ali je že v množici, predstavljeni z Bloomovimi filtri. Če skupine ni v množici, jo algoritem doda.

Nazadnje algoritem primerja prstne odtise datotek, torej zaporedje Bloomovih filtrov. Izračuna se pričakovano število skupnih bitov enakih 1 in minimum ter maksimum števila po naključju ujemajočih se bitov. Na podlagi teh števil se izračuna ocena podobnosti filtrov.

Po drugi strani pa lahko aktivni napadalec spremeni "slabe" datoteke na tak način, da se izognejo črni listi oziroma "dobre" datoteke tako, da se obdržijo na beli listi [?].

2.3 mvHash-B

Nekineki [1]

2.4 mrsh-v2

Nekineki [2]

- 3. ALGORITEM
- 4. NAŠI EKSPERIMENTI (NAME IN PROGRESS)
- 5. REZULTATI
- 6. ZAKLJUČEK
- 7. ZAHVALA

Mogoče zahvala avtorjem za narjeno delo al kej.

8. REFERENCES

- [1] F. Breitinger, K. P. Astebøl, H. Baier, and C. Busch. mvhash-b - a new approach for similarity preserving hashing. In 2013 Seventh International Conference on IT Security Incident Management and IT Forensics, pages 33–44, March 2013.
- [2] F. Breitinger and H. Baier. Similarity preserving hashing: Eligible properties and a new algorithm mrsh-v2. In *Digital Forensics and Cyber Crime*,, pages 167–182, October 2013.
- [3] D. Chang, M. Ghosh, S. K. Sanadhya, M. Singh, and D. R. White. Fbhash: A new similarity hashing scheme for digital forensics. In *The Digital Forensic Research* Conference, volume 29, pages S113–S123. DFRWS, July 2019.
- [4] N. Harbour. Dcfldd. defense computer forensics lab. online, 2002.
- [5] J. Kornblum. Identifying almost identical files using context triggered piecewise hashing. *Digital Investigation*, 3:91–97, September 2006. The

- Proceedings of the 6th Annual Digital Forensic Research Workshop (DFRWS '06).
- [6] V. Roussev. Data fingerprinting with similarity digests. IFIP Advances in Information and Communication Technology, 337:207–226, September 2010. Advances in Digital Forensics VI. DigitalForensics.